

“Un nen dóna un cop de porta. El faig tornar: ‘Obre la porta, tanca-la amb cura i digues Jesús, t’estimo’”

Vickie Amulega, de Nairobi, és mare de cinc fills. Té dos treballs a temps complet: professora/tutora d'un col·legi i mestressa de casa.

19/07/2006

Són les 6.35 de la tarda. De tornada a casa penso en el que he d'escriure. Arribo a la porta i mentre busco la clau recordo que la bugada encara és estesa...

Entro a casa desitjant descansar una estona. Estic recuperant-me d'una malaltia vírica i encara em sento dèbil. Els nens estan fent els deures. Crido: "Hola! Àlvar, si et plau, tanca la finestra". Deixo la bossa damunt del llit i porto a la cuina les verdures que acabo de comprar.

Immediatament em rento les mans i començo a preparar el sopar. "A qui li toca banyar-se?"

"A mi!", diu Joe.

"Àlvar, t'has banyat? Caram! Quin desastre de taula! Neteja-la! Glòria, corre les cortines".

"Mare", diu Lisa, "el professor ens ha donat un treball de kiswahili perquè el llegim als nostres pares". "Bé",

contesto. “Guarda’l, ja li llegiràs al pare”.

No sempre és fàcil portar una família, però posar-me en contacte amb l’esperit de l’Opus Dei m’ha donat un punt de referència per saber què fer en cada moment. Què diu sant Josepmaria sobre això? Un nen dóna un cop de porta. El faig tornar: “Obre la porta, tanca-la amb cura i digues *Jesús, t’estimo*”. O es fa mal i li dic: “Ofereix això a Jesús per...” Això no és meu... ho he copiat del fundador de l’Opus Dei! **Poseu amor en les petites activitats de la jornada**, deia, i ens animava a descobrir **aquest *quelcom diví* que hi ha en els detalls**.

Finalment el sopar és a punt, els nens mengen i resen el Rosari. Llavors decideixo revisar l’uniforme dels nois per al dia següent. Els pantalons curts d’en Joe són plens d’esgarrinxades. El poso a part per

cosir-lo —el piló creix—... i penso que quelcom tan trivial com buscar el fil del color exacte per cosir pot ser important. I altres tants detalls: sóc a punt de tirar un paper i recordo que el revers en blanc es podria usar com a esborrany..., i aquí descobreixo el que és la pobresa cristiana. La llista és inacabable.

La meva primera trobada amb sant Josepmaria fou per mitjà d'una pel·lícula. M'impressionà la seva alegria, la seva gran bondat, el seu sentit de l'humor... Han estat les seves paraules i ensenyaments, la seva manera de viure, les que han configurat tot el meu ésser i és d'esperar que també el de la meva família i el de moltes persones més.

.....

dona-un-cop-de-porta-el-faig-tornar-
obre-la-porta-tanca-la-amb-cura-i-
digues-jesus-testimo/ (12/08/2025)